

Křest tří sourozenců oslovil množství lidí

ma ovoce Ducha jako je láska, radost, pokoj, vlídnost, dobrota a věrnost promluvil Bohuslav Zámečník. "Tyto výsledky, projevy duchovního života jsou smyslem Božího působení v našich životech," uvedl. Po bohoslužbě se křtem ponořením nových křesťanů do vody ve velké kostelní křtelnici následovalo společenství u dobrého jídla připraveného především oslavenci a jejich rodinami.

"Byl to nezapomenutelný zážitek pro všechny zúčastněné. Nejen tím, že byli křtěni tři sourozenci, ale celou atmosférou a pocitem mnohých jakoby se zastavil čas," popsal akci Bohuslav Zámečník. "Mnoho dětí i dospělých mohlo vidět a prožít rozhodnutí těch, kteří jim jsou blízcí, velice dobře je znají a rozhodli se křtem vyjádřit veřejně svůj postoj k Bohu." (tk)

Do společenství Božího lidu přibyli v sobotu 16. září tři romští sourozenci – Věra Biharyová z Lokte, Eva Ferková z Nového Sedla a Luboš Olah ze Sokolova (na snímku zleva). Slavnost svatého křtu se spoustou písní v českém i romském jazyce se konala v kostele církve adventistů v Karlových Varech, zú-

částnily se jí desítky lidí včetně rodinných příslušníků křtěnců.

Křest uskutečnili kazatelé Bohuslav Zámečník a Martin Lindtner. Křtěnci vyprávěli příběhy svého obrácení k Bohu a poděkovali všem a především Pánu Bohu za svůj nový život. Z Božího slova v Bibli na té-

Jan Ferenc: Ježíše nikdy neopustím

Za „černou ovci“ mezi svými bývalými a dnes úspěšnými spolužáky na základní škole se považuje nový pravidelný návštěvník bohoslužeb v sokolovském sboru církve adventistů Jan Ferenc, toho času bez domova.

„Mým spolužákem byl až do 9. třídy hudebník, skladatel a politik Michael Kocáb,“ říká Honza a přidává další jména úspěšných spolužáků. I on dokončil základní školu bez větších problémů, hodně ho bavil dějepis a hudební výchova, ale na střední škole skončil už po roce a půl, protože byl poprvé beznadějně zamilovaný a nedokázal opouštět svou vyvolenou cestami na internát. O mnoho let života ho pak

připravily jeho letité pobyty ve vězení. Žádný člověk však není jenom špatný. Honzovi se například dařilo ve sportu, kdy jako dorostenec hrál divizní soutěž ve fotbale za Spartak Chodov a na vojně 2. ligu za Duklu Tábor. Z vojny se vrátil jako četař, když absolvoval poddůstojnickou školu pozemního vojska v Boru u Tachova.

V Karlovarském kraji založil se dvěma přáteli první romskou kapelu Somnajak

(česky Zlato). Do sokolovského sboru adventistů chodí už téměř dva roky. Zaujme tím, kolik příběhů a veršů si z Bible pamatuje nazpaměť.

Jak ses, Honzo, dostal k adventistům?

Bydlel jsem v azylovém domě, který je kousek od naší modlitebny. Jednou jsem kolem ní šel a zaujala mě nástěnka, kde se psalo o Ježíši. Byly zrovna Vánoce. Přečetl jsem si, kdy se tam lidé schází, a přišel jsem. Jsem rád, že jsem ve sboru našel nové přátele. Budu rád, když mi pomůžou v mé těžké situaci, ale když ne, na moji víru to

vliv mít nebude. Ježíše nikdy neopustím.

Ty jsi věřící?

Všichni Romové věří v Boha. Moji rodiče byli katolíci. Do kostela chodil hlavně táta, my s mámou a sestrou spíše jen na Vánoce či Velikonoce. Měli jsme ale doma Bibli a táta nám z ní často četl. Hodně si vážil chleba. Pamatuju si, že hodit u nás chlebem nebo do něj bodnout nůž, to byl pořádný průšvih. Táta byl frontový voják, bojoval v armádním sboru Ludvíka Svobody a v bitvě o Dukelský průsmyk přišel o nohu. Doma jsme se vždycky modlili u jídla a maminka dávala o Vánocích pod stůl slámu. Dlouho jsem nechtěl pochopit proč.

Dneska vím, že to bylo proto, že se Ježíš narodil na slámě ve chlévě.

Modlí se?

Modlím se často v sobě. Držím se toho, jak se píše v Bibli, že při modlitbě má jít člověk do své komůrky, zavřít za sebou dveře a modlit se. Tak to přesně dělám. Boha často prosím o pomoc.

Jakou školu sis po základce vybral?

Chtěl jsem být opravářem

zemědělských strojů, a tak jsem šel na Střední odborné učiliště do Aše. Bydlel jsem tam na internátu a domů jsem jezdil na víkendy. S rodiči a o dva roky starší sestrou Margitou jsme bydleli nejdříve v Šindelové, narodil jsem se 4.4.1953 v Kraslicích.

Později jsme se přestěhovali do Chodova k tátově rodině. Rodiče, ani sestra již nežijí. Na učňáku jsem byl asi rok a půl, pak jsem potkal Boženu, zamiloval se a nastoupil do práce. Máma mi našla práci lisaře u Karlovarského porcelánu v Nové

Roli, kde jsem dělal sedm let s dvouletou přestávkou vojny.

Jaká byla vojna?

Nastoupil jsem jako „bigoš“ v Boru u Tachova na Vysočanech. Moc se mi nechtělo. Nechtěl jsem doma holku a moc jsem se bál, že mě opustí. To se také stalo. Našla si jiného. Na vojně mě dali do poddůstojnické školy, z vojína jsem se stal svobodníkem, pak desátníkem a domů jsem se vracel jako četař. Po návratu jsem pokračoval v práci v Nové Roli a střídal jsem holky jak ponožky. Nelíbilo se mi, že pracuju za malou mzdu,

tak jsem šel pracovat do Vintřova do panelárny. Tam jsem vydržel čtyři roky, než jsem šel poprvé do basy.

Cos provedl?

Byl jsem v Chodově na zábavě a naproti mně se

jsem nemohl najít práci, a tak mě zase zavřeli na 10 měsíců za příživnictví. Tentokrát v Mladé Boleslavi. Pak už jsem se střídavě vracel do vězení a domů, pral jsem se. Předposlední trest jsem si tři roky odpýkával v Bánské Bystrici. Pak jsem byl 21 let doma, než jsem šel znovu do vězení.

Co se dělo těch 21 let, žes tzv. sekal dobrotu?

V roce 1999 jsem si na Městském úřadu v Chodově vzal za ženu Zuzanu. Děti jsme spolu neměli, ona byla po operaci vaječníků. Měla ale už dvě děti z předchozího

děla krásná blondýna. Byl jsem už opilej, a tak jsem se vsadil, že si se mnou zatancuje. Sázkou jsem vyhrál, protože tancovat opravdu šla. Při tancování jsem jí dal pusu na tvář a asi i jinak jsem se k ní víc měl, tak na mě vyjel její frajer. Začal mě bít, a tak jsem mu řekl, aby šel ven. Venku jsem mu dal facku a on spadl ze schodu dolů a měl z toho otřes mozku. Dodnes moc lituju, že jsem se s ním pral. Nevšímal jsem si totiž, že má jen jednu ruku. Nikdy bych ho nebil, kdybych to věděl. Šel jsem na dva a půl roku do vězení v Novém Sedle u Žatce. Po návratu domů

manželství. Ve stejný rok, jako jsme měli svatbu, mi umřela máma. Se Zuzanou jsme pak bydleli spolu v garsonce po mámě. Manželka měla rakovinu plic, ledvin, jater a v roce 2008 mi umřela, takže jsem vdovec. Měl jsem ji moc rád. Do práce jsme nechodili, byli jsme na sociálních dávkách. Spolu jsme se dokonce rozhodli najít azyl v cizině. Byli jsme ve Štrasburku, v Bruselu, Würzburgu, ale nikde jsme neuspěli. Po návratu do Chodova jsme už neměli kde bydlet. Město nám dalo holobyt, kde jsme do smrti mé ženy bydleli. Mně se samotnému tam

Jan Ferenc...

pak nelíbilo, a tak jsem se odstěhoval na Vřesovou na ubytovnu. A pak přišel další trest a znovu vězení.

Proč? Co se stalo?

My, Romové, jsme choullostiví, když nám někdo prokleje mámu nebo ženu, a to se přesně stalo. Byl jsem u sestřence na návštěvě a jeden chlap, kterého znám od dětství, se takhle do mých nejbližších pustil. Byl jsem napijetý a neovládl jsem se. Boddl jsem ho nožem a byl jsem odsouzen na pět let. Seděl jsem v Horním Slavkově od roku 2010 do roku 2015. S tím mužem vše dobře dopadlo, dodnes se kamarádíme, bydlí pořád v Chodově. Jen já se od propuštění z vězení toulám. Pobýval jsem v Sokolově chvíli u kamarádů, chvíli v azyláku či noclehárně. Všechno jsem ale pokazil tím, že jsem nepřišel na Úřad práce v Sokolově ve stanovený den. Špatně vidím a přečetl jsem si, že mám schůzku 30. a ono tam bylo 20. Vyřadili mě z evidence, což pro mě znamená, že nemám nic. Ani bydlení, ani peníze na jídlo, oblečení. Přestože jsem již v důchodu, k tomu, abych dostával starobní důchod, mi chybí ještě dva odpracované roky. Zaevidovat se na úřadu můžu znovu až 20. prosince, to pak můžu jít zase bydlet třeba na ubytovnu, protože budu mít nárok na sociální dávky. Nyní bydlím

v brlohu a moc bych si přál normální bydlení.

Honzo, z čeho žiješ? Co jíš?

Co najdu. Lidé toho hodně vyhodí. Někdy najdu úplně poklady. Co se týká jídla, tak jsem skromný, moc toho nepotřebuju. Horší je to s oblečením. Když si ho nemám kde vyprat, vyhodím ho a najdu si jiné, čisté. Viděla jsi mě snad někdy špinavěho?

Ještě řekni něco o kapele Somnakaj...

Založil jsem první romskou kapelu v kraji. Byli jsme tři a všichni jsme hráli na kytaru. Přemýšlel jsem, že se naučím na jiný hudební nástroj. Strejda mi doporučil bicí. Od příbuzných, kteří pracovali v Amati Kraslice, jsem dostal krásnou soupravu bicích, a tak bylo rozhodnuto. Hrál jsem na bicí. Velkým úspěchem bylo pro nás 2. místo na soutěži amatérských kapel v Plzni.

Co by sis ve svém životě ještě přál?

Není toho moc. Rád bych nějak v klidu dožil. Chtěl bych se ještě oženit a žít aspoň trochu jako člověk. Jsem šťastný, že mám Boha. Víím, že mi pomáhá.

Děkuji za Tvoje upřímné odpovědi. Snad se nám společně podaří Ti nějak pomoci.

HANA KÁBRTOVÁ

Svatba se povedla

Neděle 24. září 2017 se stala významným dnem manželů Ferkových. Eva Olahová a Dušan Ferko se po téměř třicetileté známosti rozhodli svůj vztah stvrdit svatbou. Kazatel církve adventistů Martin Lindtner je oddal za přítomnosti svědků a dalších hostů v modlitebně církve v Sokolově. Ferkovi mají spolu již dospělou dceru Kláru a Dušan také vyženil syna Radka, kterému je tátou už dávno. Mají již také dvě vnoučata, Štefanuku a Adélku, třetí vnouče je na cestě. Po svatebním obřadu následovala hostina ve Staré hospodě v Šabině. Díky moc všem ochotným lidem, kteří pomohli svatbu připravit. Poděkování zejména patří Věře Grygarové, Heleně Vosátkové, Hance Polákové a Milušce Malíkové za nesmírnou obětavost při přípravě a servírování veškerého pohoštění včetně mytí nádobí, úklidu, krásné výzdoby sálu atd. Díky také Bohuslavu Zámečníkovi za práci matrikáře, ale také vynikající svatební polévku a další jídlo na společnou hostinu. To také připravili další mnozí účastníci svatby, novomanželé, jejich rodinní příslušníci, členové a přátelé sboru. Díky za výzdobu modlitebny Gabriele Zámečníkové. Díky za muziku Janu Šintajovi a Jožkovi Olachovi. Díky Pánu Bohu za krásný den! (ha)

Lutherův podzim zahajuje Fides

Hudební klub Alfa v přízemí stejnojmenného sokolovského kina zve v neděli 8. října od 15 hodin na koncert klasického komorního souboru Fides z Prahy "Hudba a radost". Ansámbl ve složení

Karin Kašparová a Marcela Voráčová na housle, Lenka Říhová na klavír, Pavel Bláha na violoncello a Jan Kubík na příčnou flétnu a klavír přednese skladby různých hudebních epoch, které spojuje téma radosti jako hlubokého duchovního prožitku. To je i to, co spojuje

členy souboru Fides - radost z přirozeného muzikantství, vědomí duchovního rozměru hudby, touha objevovat nové hudební přístupy a pravidelná podpora charitativních projektů. Fides je známý společným účinkováním se Smíchovským pěveckým sborem. Vstup na akci je zdarma.

Na sokolovském koncertu zazní například slavné Charpentierovo Te Deum, něžné Andante larghetto z Händelovy opery Berenice, dynamický Vivaldiho Koncet G moll, půvabný Bachův Air, povznášející Bizetův Agnus Dei, Meditace z Massenetovy opery

Thais, ale i moderní skladby Ukolébavka pro H Koenigsegg, You Raise Me Up od Rolfa Lovlanda, Gabrielův hobojský koncert od Ennio Moriconeho nebo Most přes rozbourané vody

Paula Simona. Mezi muzikanty souboru Fides jsou poměrně výrazné věkové rozdíly, které se projevují na jedné straně studentským hudebním nadšením a vyzrálou moudrostí věku na straně druhé, i širokým žánrovým rozptylem repertoáru od renesance po současnost.

Tímto koncertem zahajuje pořádající společenství místních křesťanských církví akce svého sokolovského festivalu Lutherův podzim na téma "Jak svobodní jsme?" k letošnímu 500. výročí začátku evropské reformace Lutherovým vystoupením ve Wittenbergu za očistu

křesťanství Kristovým evangeliem. Součástí koncertu budou proto také myšlenky významného církevního i hudebního reformátora Martina Luthera o hudbě a vnitřní

radosti, které přednese mladý duchovní místního sboru adventistů a hudebník Martin Lindtner.

V pátek 13.10. pokračuje sokolovský festival Lutherův podzim Slavností svobody od 17 hodin společnou bohoslužbou místních církví v kostele svatého Jakuba na Starém náměstí, putováním městem a následnou besedou a rockovým koncertem skupin Svatopluk a Blahobest v hudebním klubu Alfa, v pondělí

16.10. od 18 hodin přednáškou pražského historika Ludka Svrčka "Luther a my" na sokolovském zámku a ve čtvrtek 26.10. od 18 hodin literárně hudebním večerem s Lutherovými texty a hudbou klasické kytary v podání husitského faráře Lukáše Bujny a Martina Lindtnera "Zde stojím a nemohu jinak" rovněž na sokolovském zámku.

Vstup na všechny akce je díky podpoře místních církví zdarma.

Cestou uvidel člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči a řekl mu: „Jdi, umy se v rybníce Siloe.“ (To jméno znamená „Poslaný“.) On tedy šel, umyl se, a když se vrátil, viděl. (Jan 9, 1-7)

Odkedy si človek žijúci v tomto svete uvedomuje, že okolo neho existuje zlo v rôznych podobách, už či vo forme zákernej choroby, bolestného utrpenia, ľudských tragédií či prírodných katastrof – vždy sa pýta po príčinách. Prečo sa to stalo, prečo sa také veci stávajú? Čo ich spôsobuje? Kto za to môže?

My veriaci vyslovujeme často ešte konkrétnejšiu otázku, presne ako učeníci, o ktorých tu: „Kto zhrešil?“ Realitu existencie zla vnímame ako prirodzený dôsledok rovnice príčina – následok. V našom prípade to znamená, že následok – teda určité nešťastie – musí mať zákonite svoju príčinu, a tou je hriech. Logicky nám z toho vyplýva, že dôsledkom hriechu – či už individuálneho alebo kolektívneho – je trest vo forme nejakého nešťas-

tia. Tak premýšľali aj Ježišovi učeníci.

Učeníci položili podobnú otázku Ježišovi, keď zbadali u cesty žobrať slepca. Perfektný námet na náboženskú diskusiu. Vždy aktuálny. Vždy budú okolo nás tí, na ktorých sa tá otázka hodí dokonale. A aby to nemal Ježíš až také zložité, učeníci mu dali na výber dve možnosti. Po a) zhrešil on sám, po b) zhrešili jeho rodičia. Viac možností nenašli.

O trpícím se nediskutuje

Chceli so svojim Majstrom diskutovať na primeranej náboženskej úrovni. Ukázať mu, že sú schopní partneri na riešenie aj tých najzložitejších teologických otázok.

Ježíš však – ako vždy – učeníkov znovu zaskočil. Správna odpoveď nie je ani po a ani po b. Existuje ešte jedna odpoveď označená písmenom c) „Stalo sa to preto, aby boli Božie skutky zjavené na ňom.“ Čo to znamená, že Boh cez určité situácie zjavuje svoje skutky?

Potrebuje Pán Boh obklopiť človeka absolútnou tmou, zbaviť ho zážitku vidieť svet okolo len preto, aby na ňom mohol potom demonštrovať svoju uzdravujúcu moc? Nie. Neverím, žeby to bolo tak.

Ako to teda je? Ako to Ježíš vysvetlí? „Nezhřešil ani on, ani jeho rodičia.“ Ho-

vorí, že existuje aj utrpenie, ktorého príčina nie je ani v Bohu, ale ani v človeku a nedokážeme ho logicky ani teologicky zdôvodniť. Ježíš nezačne riešiť otázku pôvodu zla. Svojím postojom dáva učeníkom dôležité ponaučenie. „Trpiaci človek sa nikdy nesmie stať predmetom náboženskej diskusie. Nehľadajte príčinu jeho utrpenia. Nezaťažujte sa otázkami, ktoré nás presahujú a na tejto zemi ich nikdy uspokojivo nevyriešime.“

A potom Kristus urobí to, čo v jeho dobe nedokázal urobiť nijaký rabín ani lekár. On toho slepeho človeka uzdravuje.

Nezaobera sa otázkou, koho hriech spôsobil slepotu, nehľadá vinníka. Hľadá spôsob, ako tomu úbožiakovi pomôcť a zbaviť ho jeho bremena. Ježíš pridáva ďalšie ponaučenie: Nielenže sa trpiaci človek nesmie stať námetom náboženskej debaty, ale má sa stať predmetom nášho súcitu, záujmu a konkrétnej pomoci.

Zo správania učeníkov vyplýva jeden tzv. Murphyho zákon: Ak chcete, aby ľudia pre núdzneho človeka nič neurobili, nechajte ich o jeho potrebách diskutovať.

Učeníci sú majstri v predkladaní námetov na teologické diskusie. Ale Ježíš odmieta strácať čas zbytočnými rečami o príčinách utrpenia a prechádza k záchrannej akcii. Tým obracia naruby zaužívané náboženské zvyklosti učeníkov a asi aj predstavy

väčšiny vtedajšej izraelskej
pospolitosti.

Príbeh o zázračnom uzdra-
vení slepca sa u Jána ne-
končí jeho odchodom
k jazeru Siloe, umytím
a uzdravením. Príbeh má
pokračovanie, detailné
a pomerne dlhé.

Najskôr uzdravený rozprá-
va so susedmi (v. 11):
„Človek, menom Ježiš
spravil blato, potrel mi oči
a povedal mi: Choď, umy
sa...a keď som sa umyl,
videl som.“ Človek menom
Ježiš – áno, slepý má prav-
du. Ježiš je pre neho
v tejto chvíli človek. Stači-
lo poslúchnuť slová tohto
človeka a v mojom živote
sa diali zázraky. Najjedno-
duchšie svedectvo, aké
som kedy počul.

Druhý dialóg je medzi u-
zdraveným a farizejmi.
Dôvod, prečo sa dostal
k farizejom, bol prozaiický.
Bol uzdravený v sobotu.
Ján nám to až doteraz ne-
považoval za potrebné
povedať. Prečo by aj, keď
to pre neho vôbec nie je
podstatné. Ale pre farizej-
ov zdá sa, že je to kľúčové
a mrzí ich to. Aj oni mu
položia otázku, aby zopa-
koval, čo sa stalo. Pre nich
je jasné, že Ježiš nemôže
byť od Boha. A čo je krité-
riom? To, či zachováva
sobotu. Nestáva sa to nie-
kedy aj nám, že automa-
ticky zatriedujem kresťa-
nov do dvoch skupín len
na základe tohto istého
kritéria?

Ale ak sa susedia pýtali to
isté, farizejov zaujíma aj
čoś viac. Zaujíma ich po-
stoj uzdraveného k tomu,
kto ho uzdravil. A asi si
neuvedomujú, akú dôle-

žitú otázku kladú: „Co ho-
voríš o ňom ty?“ Inými
slovami, Čím je pre teba
Ježiš? Aký je tvoj vzťah
k nemu? Čo pre teba zna-
mená? Znovu je tu príleži-
tosť vydať svedectvo. A to
svedectvo je prekvapujú-
ce: „Je prorok.“ Možno
v ňom toto presvedčenie
vyvolali farizeji svojou
prehnanou protiježišov-
skou agitáciou a on si uve-
domil súvislosti, ktoré do-
vtedy nechápal.

Príbeh pokračuje ďalej.
Farizeji si zavolajú na po-
danie vysvetlenia aj jeho
rodičov. No tí odmietajú
zastať sa syna zo strachu
pred tým, žeby ich mohli
vyhodiť zo synagógy. Po
ironickej otázke uzdrave-
ného, či sa aj oni farizeji
nechcú stať Ježišovými
učeníkmi, sa nahnevali
a vyhodili ho. Vylúčili, vy-
hnali, prinútili odísť.
Zvláštny koniec výborové-
ho jednania. Človeka, kto-
rý bol dlhé roky mimo sy-
nagógy aj mimo spoloč-
nosti, človeka, ktorý patrí
so svojím handicapom
medzi jej spodinu, Ježiš
svojím uzdravením vracia
späť medzi normálnych
ľudí. A veriaci ľudia, ktorí
by mu mali teraz podať
pomocnú ruku a dokončiť
jeho zaradenie do nábo-
ženského i občianskeho
života, s ním kvôli tomu,
že sa odmieta dištancovať
od Ježiša a odmieta o ňom
vyhlásiť, že je hriešny (v.
24) spretrhajú všetky pu-
tá. A ten človek je znovu
sám – bez pomoci, bez
priateľov a spolubratov.

A prichádza posledné dej-
stvo. V. 35 – I počul Ježiš,
že ho vyhodili. Ježiš ide za
človekom, ktorého všetci

opustili a ktorý sa znovu
ocitá na okraji spoločnosti.
Teraz sa tam nachádza
kvôli Ježišovi, kvôli svojej
viere v proroka a svojim
sympatiám k svojmu Uz-
draviteľovi. Ježiš sa ujíma
toho, pre ktorého sa me-
dzi veriacimi nenašlo
miesto. Jeho záujem
o osud obyčajného žobrá-
ka len potvrdzuje nezištnú
motiváciu Ježišovej služby
a jeho láskyplný vzťah
k ľuďom nezávislý od to-
ho, kto sú. A prichádza
vyvrcholenie kapitoly (v.
36-38): „Verím, Pane.“

Uzdravený nazve Ježiša
svojím Pánom. Na začiat-
ku sa vyjadril, že ho uzdra-
vil človek. Farizejom pove-
dal, že Ježiš je pre neho
prorok. V tejto chvíli je
Ježiš pre neho Syn člove-
ka, jeho Pán.

Ján nemohol ukončiť prí-
beh len správou
o uzdravení. Skutočné u-
zdravenie sa odohralo až
v tejto chvíli. Vo chvíli vy-
znania, že Ježiš je jeho
Pán. Vtedy sa otvoril aj
jeho duchovný zrak. Jed-
noduché vyznanie a ten
najjednoduchší bohosl-
žobný úkon, ktorým je
klaňanie ukazujú, že to
uzdravený myslí s úctou
k Ježišovi vážne.

Aj my žijeme v prostredí,
kde sme konfrontovaní
s otázkami zvedavými, ale
aj nepríjemnými, aj my
musíme niekedy odolávať
tlakom spoločnosti. Znovu
a znovu si musíme klást
otázku, ktorú kládli uzdra-
venému: Čo hovoríš
o ňom ty? Čím je pre teba
Kristus? Veríš mu?

MIKULÁŠ PAVLÍK
Sokolov, 2012

AKCE V ŘÍJNU

Není-li uvedeno jinak, koná se akce v Modlitebně církve adventistů v Sokolově na Šenvertu, Kraslické ulici 14

KAŽDÉ PONDĚLÍ A STŘEDU 14:00 Nácvik duchovních písní s dětmi, vede Luboš Olah, 16:00 Biblická hodina a zkouška romské skupiny Boží cesta

KAŽDÝ ČTVRTEK 18:00 Nácvik zpěvu s Hedou Bauerovou

ÚTERÝ 3.10. 18:00 Modlitební setkání u Ferkových v Novém Sedle

ČTVRTEK 5.10. 18:30 Setkání výboru sboru

PÁTEK 6.10. 18:30 Studium Bible s Kábrtovými: Chvála Slova

SOBOTA 7.10. 9:30 Sobotní škola: Apoštol Pavel v Římě, 11:00 Slavnost Večeře Páně s kázáním M. Lindtnera, přivítání nově pokřtěných a požehnání malé Lilian

NEDĚLE 8.10. 15:00 Koncert komorního souboru Fides v hudebním klubu Alfa Sokolov

PÁTEK 13.10. 17:00 Slavnost svobody - ekumenická bohoslužba v kostele sv. Jakuba na Starém náměstí, putování městem, beseda a koncert v hudebním klubu kina Alfa

SOBOTA 14.10. 9:30 Sobotní škola: Život v době nové smlouvy, 11:00 Kázání T. Kábrta, 14:00 Odpolední bohoslužba s romskou skupinou a H. Kábrtovou

PONDĚLÍ 16.10. 18:00 Martin Luther a my - přednáška historika Luďka Svrčka na sokolovském zámku 18:00 Svoboda sebezapomnění - úvod do Bible s T. Kábrtem v Klubu Šnek v bývalém kině v Kraslicích

ÚTERÝ 17.10. 17:00 Narodit se znovu - úvod do Bible s T. Kábrtem v Městské knihovně Locket, 18:00 Modlitební setkání v sokolovské jídelně M. Malíkové

PÁTEK 20.10. 18:30 Studium Bible s Kábrtovými: Ježíšova blahoslavenství - Blaze chudým

SOBOTA 21.10. 9:30 Sobotní škola: Daleko od Boží slávy, 11:00 Kázání B. Zámečníka, 14:00 Odpolední bohoslužba s romskou skupinou a B. Zámečníkem, 17:00 Aby doma bylo dobře všem - přednáška rodinné poradkyně Mileny Mikulkové v kostele CASD v K. Varech, Plzeňská 49

NEDĚLE 22.10. 9:00 Výprava s dětmi do úpravny vody Horka

PONDĚLÍ 23.10. 17:00 Setkání výboru pro romskou misii

ÚTERÝ 24.10. 18:30 Setkání výb. sboru

ČTVRTEK 26.10. 18:00 Zde stojím a nemohu jinak - čtení ze spisů Martina Luthera s doprovodem klasické kytary v podání L. Bujny a M. Lindtnera na sokolovském zámku

PÁTEK 27.10. 18:30 Studium Bible s Kábrtovými: Ježíšova blahoslavenství: Blaze těm, kdo pláčou

SOBOTA 28.10. 9:30 Sobotní škola: Ospravedlnění z víry, 11:00 Kázání M. Lindtnera, 14:00 Odpolední bohoslužba s romskou skupinou a V. Erbenem, 17:00 Z lásky nenávisť - přednáška manželského poradce Romualda Štěpána Ropa v kostele CASD v K. Varech, Plzeňská 49

ÚTERÝ 31.10. 18:00 Modlitební setkání u Novákových, Těšovice 72

Více na //sokolov.casd.cz

PŘIPRAVUJEME:

SOBOTA 4.-11.11. Modlitební týden

SOBOTA 23.12. Vánoční bohoslužba